

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10SZa/5/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012201313
Dátum vydania rozhodnutia:	10.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7012201313.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: F. R. P., narodeného XX. O. XXXX, štátneho príslušníka Ruskej federácie, toho času umiestneného v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov, Bitúnková 14, 078 01 v Sečovciach, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Škamla, s.r.o., Makovického 15, 010 01 Žilina, proti odporcovi: Prezídium policajného zboru Úradu hraničnej a cudzineckej polície Riaditeľstva hraničnej polície Prešov, Oddelenie cudzineckej polície PZ Košice, Trieda SNP 35, Košice, o preskúmanie rozhodnutia č. p. PPZ-HCP-PO6-ZVC-28-037/2012 zo dňa 31. októbra 2012 o zaistení navrhovateľa, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Sp/25/2012-89 zo dňa 7. februára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Sp/25/2012-89 zo dňa 7. februára 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 10Sza/1/2013 zo dňa 14. januára 2013 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Sp/25/2012-41 zo dňa 20. novembra 2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie s týmto odôvodnením:

(začiatok odôvodnenia)

I.

Konanie pred prvostupňovým správnym orgánom

Preskúmaným rozhodnutím č. p. PPZ-HCP-PO6-ZVC-28-037/2012 zo dňa 31. októbra 2012 odporca v zmysle § 88 ods. 1 písm. b/ zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“) a v súlade s ustanovením § 46, 47 zákona o správnom konaní zaistil navrhovateľa podľa § 84 ods. 1 písm. d/ zákona o pobyte cudzincov za účelom výkonu administratívneho vyhostenia. Podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov navrhovateľa zaistil

do 26. novembra 2012. Súčasne podľa § 88 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov umiestnil navrhovateľa do Útvary policajného zaistenia pre cudzincov v Sečovciach.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že trestným rozkazom Okresného súdu v Humennom sp. zn. OT/46/2012 zo dňa 25. mája 2012, ktorý sa stal právoplatným 25. mája 2012, bol účastník konania uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona. Dňa 24. septembra 2012 bol účastník konania hliadkou Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Košice prevzatý z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach - Šaci, z ktorého bol toho istého dňa prepustený na základe Protokolu o odovzdaní osoby na vykonanie trestu vyhostenia č. s. ÚVTOS-13/2012-1623746 zo dňa 24. septembra 2012 a následne bol predvedený na Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Košice. Správny orgán o administratívnom vyhostení účastníka konania z vyššie uvedených dôvodov vydal rozhodnutie dňa 24. septembra 2012 pod Č.PPZ-HCP-PO6-KP-28-009/2012 podľa § 82 ods. 1 písm. b/ zákona o pobyte cudzincov. Dňa 31. októbra 2012 bol účastník konania na základe príkazu č. s. PPZ-HCP-SEI-70/2012 z Útvary policajného zaistenia pre cudzincov Sečovce prepustený a následne bol kontrolovaný hliadkou mobilnej jednotky RHCP Prešov v zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore a opätovne zaistený za účelom realizácie administratívneho vyhostenia.

II.

Odvolanie - návrh na začatie konania

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal zrušenia rozhodnutia odporcu o zaistení a vrátenia veci odporcovi na ďalšie konanie. Rozhodnutie považoval za nezákonné z dôvodu uvedeného v § 250j ods. 2 písm. c/, d/ O. s. p., teda z dôvodu, že zistenie skutkového stavu je nedostatočné na posúdenie veci a pre nepreskúmateľnosť, nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov napadnutého rozhodnutia.

V odôvodnení odvolania navrhovateľ namietal, že v rozpore s príkazom na prepustenie navrhovateľa nebol tomuto poskytnutý čas ani priestor na vycestovanie zo Slovenskej republiky, rozhodnutie nenadobudlo účinnosť a vykonateľnosť a bolo vydané ďalšie rozhodnutie o zaistení toho istého dňa - 31. októbra 2012, čím bola navrhovateľova osobná sloboda obmedzená nezákonne 7 dní - medzi 31. októbrom a 6. novembrom 2012, kedy nastala uvedená účinnosť a vykonateľnosť rozhodnutia o prepustení.

Ďalej namietal, že k vydaniu napadnutého rozhodnutia došlo bez zmeny odôvodnenia - nie je zrejmé, prečo a akým svojím konaním sa podľa právneho názoru odporcu navrhovateľ vyhýba alebo bráni procesu prípravy výkonu jeho administratívneho vyhostenia. Namietal tiež efektívnosť a účelnosť zaistenia a napokon žiadal o prepustenie zo zaistenia, ktoré považuje za nezákonné.

III.

Konanie pred krajským súdom

Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania proti rozhodnutiu odporcu navrhovateľom podľa § 244 ods. 1,2 a 3 OSP v spojení s § 250l ods.1 a 2 OSP v intenciách zákona č. 404/2011 Z. z. preskúmal napadnuté rozhodnutie a dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nie je dôvodný, napadnuté rozhodnutie a postup správneho orgánu sú v súlade so zákonom.

Rozsudok odôvodnil v podstate tým, že navrhovateľ bol opakovane administratívne i trestne vyhostený z územia Slovenskej republiky preto, že tu nemá žiadne pracovné, príbuzenské väzby, je bez dokladov a mení sústavne svoju totožnosť, pričom orgány Ruskej federácie mu, napriek príslubu, doklady totožnosti nevydali. Z týchto dôvodov je jeho zaistenie zákonné, účelné aj efektívne.

IV.

Odvolanie

Proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ

včas, prostredníctvom svojho právneho zástupcu Martina Škamlu, a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu, zrušil rozhodnutie odporcu a vec mu vrátil na nové konanie. Považoval rozsudok krajského súdu za nezákonný v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ OSP, teda že súd nesprávne právne posúdil vec a skutkový stav doposiaľ zistený neobstoí, lebo sú tu ďalšie nevykonané dôkazy.

Poukázal na ustálenú judikatúru EŠLP, ako aj ustanovenia návratovej Smernice týkajúce sa zaistenia a tým pozbavenia osobnej slobody zaisteného, podľa ktorej, aby mohlo byť pozbavenie osobnej slobody zákonné, musí byť efektívne a účelné.

V odvolaní v podstate zopakoval už uvedené dôvody obsiahnuté v návrhu na začatie konania a žiadal o prepustenie zo zaistenia.

Odporca považoval rozsudok krajského súdu za vecne správny.

V.

Konanie na odvolacom súde

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 250l ods. 1 O. s. p. sa v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov“. Pokiaľ v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku s výnimkou § 250a (§ 250l ods. 2 O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť. Rozhodol jednomyseľne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p. s poukazom na § 221 ods. 1 písm. h) OSP.

Z obsahu administratívneho spisu bolo zistené, že navrhovateľ bol rozhodnutím odporcu č. p. PPZ-HCP-PO6-ZVC-28-037/2012 zo dňa 31. októbra 2012 vydaného o 16.40 hod. zaistený na čas nevyhnutne potrebný, od 31. októbra 2012 do 26. novembra 2012, keď predtým bol rozhodnutím z 31. októbra 2012 vydaným o 16.30 hod. prepustený zo zaistenia zrušeného predchádzajúcim rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sp24/2012-25 zo dňa 17. októbra 2012 a umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov v Sečovciach. Navrhovateľ prevzal predmetné rozhodnutie dňa 16. septembra 2010.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v uvedenej právnej veci zdôrazňuje, že krajský súd sa nevyporiadal s námietkami navrhovateľa týkajúcimi sa nielen nedodržania postupu po jeho prepustení 31. októbra 2012, kedy mu malo byť umožnené, aby v lehote 30 dní opustil územie Slovenskej republiky, tiež že nerozhodoval o návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o predĺžení zaistenia, ale o novom rozhodnutí o zaistení ako takom, pričom podmienky oproti predchádzajúcemu stavu sa na zaistenie na strane navrhovateľa nezmenili, avšak krajský súd na rozdiel od predchádzajúceho zrušujúceho rozsudku tento krát zaist'ovacie rozhodnutie odporcu akceptoval.

Krajský súd v Košiciach veľmi neprehľadne uviedol v odôvodnení rôzne údaje z napadnutého rozhodnutia, odvolania proti nemu aj jeho vlastné úvahy, čím spôsobil aj nepreskúmateľnosť odvolaním napadnutého rozsudku.

Pred preskúmaním veci v merite bolo úlohou krajského súdu prihliadnuť na námietku odporcu ohľadne procesných otázok týkajúcich sa nadobudnutia účinnosti a vykonateľnosti rozhodnutia o prepustení navrhovateľa z predchádzajúceho zaistenia a následne riešiť otázku zákonnosti - najmä efektívnosti a účelnosti napadnutého rozhodnutia vo svetle svojich predchádzajúcich úvah o zaistení tej istej osoby navrhovateľa, prihliadajúc pritom i na skutočnosť, že doposiaľ nebolo realizované vyhostenie, ktoré bolo navrhovateľovi uložené trestným rozsudkom Okresného súdu v Trebišove sp. zn. OT/16/2011 zo dňa 24. februára 2011, ktorým bol navrhovateľovi uložený trest vyhostenia v trvaní päť rokov, do 24. februára 2016, čím by sa podstatne zmenilo nazeranie na zaist'ovacie rozhodnutia vydané policajnými orgánmi pre realizáciu administratívneho vyhostenia navrhovateľa. Krajský súd však na uvedenú námietku odporcu, ani na obsah pripojeného administratívneho spisu nereagoval a nijakým spôsobom sa s nimi nevyporiadal.

Podľa § 212 ods. 3 O. s. p. na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a podľa ods. 4 môže odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť, aj keď sa navrhuje zmena, a naopak.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. súd rozhodnutie zruší, ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Vzhľadom k tomu, že sa krajský súd námietkou navrhovateľa uvedenou v opravnom prostriedku nezaoberal, podľa názoru odvolacieho súdu nedostatočne zistil skutkový stav, ale aj nesprávne právne vec posúdil. Na základe uvedeného odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude podrobne sa zaoberať námietkou odporcu uvedenou vo vyjadrení k opravnému prostriedku ohľadne otázky účinnosti vzdania sa práva zo strany navrhovateľa na podanie odvolania voči rozhodnutiu, ktoré je predmetom preskúmania súdom.

Podľa ustanovenia § 226 O. s. p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 224 ods. 3 O. s. p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci. O trovách tohto odvolacieho konania teda v zmysle § 224 ods. 3 O. s. p. v spojení s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O. s. p. rozhodne v novom konaní súd prvého stupňa.

(koniec odôvodnenia)

Napriek tomu Krajský súd v Košiciach nerešpektujúc toto uznesenie odvolacieho súdu a konštatujúc, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 14. januára 2013 zrušil rozhodnutie, ktoré by malo byť predmetom preskúmania, čo sa nezakladá na objektívnej skutočnosti, uznesením č. k. 3Sp/25/2012-89 zo dňa 7. februára 2013, bez splnenia zákonných podmienok, zastavil konanie o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu č. k.: PPZ-HCP-P06-ZVC-28-037/2012 zo dňa 31. októbra 2012 dôvodiac dobrovoľným odchodom navrhovateľa z územia Slovenskej republiky, ktorým potvrdil svoje neoprávnené sa zdržiavanie na území Slovenskej republiky podľa § 88 ods. 1, písm. b/, d/ zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov.

Krajský súd bol toho názoru, že predmet konania per analógiám odpadol, keďže okrem iného navrhovateľovi skončí predĺžená doba zaistenia 14. februára 2013, preto v čase, keď už navrhovateľ nie je v zaistení, súd nevidel dôvod, pre ktorý by mal rozhodovať vo veci samej.

Krajský súd ďalej poznamenal, že ak sa naplní domnienka, že právny zástupca navrhovateľa už od 1. januára 2013 nebol oprávnený na zastupovanie, potom stráca účinnosť akékoľvek podanie voči súdu, učeného prostredníctvom AK Škamla, spol.s.r.o..

Na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení, krajský súd konanie zastavil, s poukazom na ustanovenia § 250l ods. 2, § 167 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu podal právny zástupca navrhovateľa odvolanie, v ktorom poukázal v podstate na to, že mu nie je zrejmé na základe akej analógie a s ktorým ustanovením krajský súd konanie zastavil, ak zastavenie konania prichádza podľa ustanovení tretej hlavy, piatej časti O.s.p. len podľa § 250o, podľa ktorého ak správny orgán, ktorého rozhodnutie súd preskúma, vydá nové rozhodnutie, ktorým návrhu celkom vyhovie, súd uznesením konanie zastaví.

Právny zástupca v odvolaní zdôraznil povinnosť súdu preskúmať podľa jeho názoru nezákonný správny akt a zdôraznil, že na pôvodne podanom odvolaní proti rozsudku krajského súdu zo dňa 20. novembra 2012 trvá, kvôli náhrade škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím - pozbavením osobnej slobody navrhovateľa.

V odvolaní ďalej uviedol, že nerozumie z akého dôvodu by nemal byť právnym zástupcom navrhovateľa, najmä ak nemá vedomosť o odvolaní, či výpovedi udeleného plnomocenstva. Právny zástupca si uplatnil i trovy konania v sume 816,37 €.

Právny zástupca navrhol zrušiť napadnuté uznesenie.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie a potvrdzujúc nesplnenie príkazu a názoru odvolacieho súdu uvedeného v uznesení zo dňa 14. januára 2013, úplne v zhode s tvrdeniami uvedenými aktuálne v

odvolaní právneho zástupcu navrhovateľa, skonštatoval absenciu právneho podkladu pre zastavenie konania bez preskúmania predchádzajúceho konania a napadnutého rozhodnutia, pretože správny orgán návrhu celkom nevyhoviel vydaním nového rozhodnutia.

V novom konaní krajský súd na základe návrhu zo dňa 13. novembra 2012 preskúma napadnuté rozhodnutie a jemu predchádzajúce konanie a vyhotoví o tom zrozumiteľné a preskúmateľné rozhodnutie.

Pokiaľ ide o právneho zástupcu navrhovateľa, ktorý je advokátom, novelizované ustanovenie § 27 ods. 3 O.s.p. nie je prekážkou, aby zastupoval navrhovateľa i naďalej - po 1. januári 2013.

Podľa § 224 ods. 3 O. s. p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci. O trovách tohto odvolacieho konania teda v zmysle § 224 ods. 3 O. s. p. v spojení s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O. s. p. rozhodne v novom konaní súd prvého stupňa.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.